

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPIL.4131.1.523.2025

Katowice, dnia 27 sierpnia 2025 r.

Rada Miasta Katowice

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVIII/310/25 Rady Miasta Katowice z dnia 24 lipca 2025 r. w sprawie nadania Statutu PUP w Katowicach, w części określonej w:

- 1) § 2 uchwały, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako: *Konstytucja RP*;
- 2) § 1 ust. 2 załącznika do uchwały, w zakresie wyrazów: *bezpośrednio podporządkowaną Prezydentowi Miasta Katowice* oraz następującego po nich przecinka, jako sprzecznej z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 ze zm.), dalej jako: *ustawa*, oraz art. 35 ust. 2 w zw. z art. 92 pkt 2 ustawy o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 ze zm.);
- 3) § 2 ust. 3 w zakresie wyrazów: *oraz innych ustawach, jeżeli obowiązek ich realizacji wynika z odrębnych przepisów*, załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 11 ust. 2 ustawy w zw. z art. 2 Konstytucji RP;
- 4) § 3 i § 4 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 36 ust. 1 w zw. z art. 92 pkt 2 ustawy o samorządzie powiatowym;
- 5) § 5 i § 6 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 11 ust. 2 ustawy;
- 6) § 7 ust. 1 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 87 Konstytucji RP;
- 7) § 7 ust. 2 załącznika do uchwały, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 lipca 2025 r. Rada Miasta Katowice podjęła uchwałę Nr XVIII/310/25 w sprawie nadania Statutu PUP w Katowicach, dalej jako: „uchwała”.

Załącznik do uchwały stanowi: *STATUT PUP W KATOWICACH*, dalej jako: „Statut”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m. in.: art. 11 ust. 2 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 lipca 2025 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest w części niezgodna z prawem.

Wedle art. 11 ust. 2 ustawy: *Jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działalności. Z powyższego przepisu ustawy wynika, że statut jest podstawą działania jednostki budżetowej i winien zawierać wszystkie elementy wymienione w tym przepisie. Ustawodawca wskazał niezbędne minimum, które bezwzględnie musi się znaleźć w statucie jednostki budżetowej, o czym świadczy użyte w tym przepisie sformułowanie „w szczególności.” Użycie tego zwrotu rozumieć należy w ten sposób, że ww. elementy mają charakter obligatoryjny i muszą zostać zamieszczone w każdym statucie. Oznacza to, że*

w powołanym akcie możliwe jest określenie również innych, niewymienionych w tym przepisie zagadnień. Co jednak istotne, zagadnienia te nie mogą pozostawać w sprzeczności z innymi przepisami ustawowymi. Rolą organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jest zatem przyjęcie statutu, rozumianego jako zbiór zasad regulujących w sposób kompleksowy i wyczerpujący, zakres działalności (zadań) danej jednostki.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej czyli zasadę praworządności, z której wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości.

Przechodząc do analizy niniejszej uchwały, należy wskazać, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, którego wejście w życie uzależnione jest od uprzedniej publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego. Wobec czego Rada Miasta Katowice zasadnie postanowiła w § 4 uchwały, że: *Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.*

Tymczasem w § 2 uchwały Rada Miasta określiła, że: *Traci moc uchwała nr LXI/1435/06 Rady Miasta Katowice z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie nadania Statutu Powiatowemu Urzędowi Pracy w Katowicach, uchwała nr LX/1229/10 Rady Miasta Katowice z dnia 21 czerwca 2010 r. w sprawie zmiany Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach, uchwała nr XXI/473/12 Rady Miasta Katowice z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie zmiany Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach.* Zauważyć należy, że akty wymienione w § 2 uchwały nie zostały zakwalifikowane do aktów prawa miejscowego, tj. nie zawierały regulacji dotyczących ich ogłoszenia w trybie przewidzianym dla aktów prawa miejscowego i ich wejście w życie nie zostało uzależnione od urzędowej promulgacji (tj. od ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym). Stwierdzić zatem należy, że nie jest dopuszczalne uchylenie aktów wymienionych w § 2 uchwały w trybie przewidzianym dla uchylenia aktów prawa miejscowego. W ocenie organu nadzoru niedopuszczalne jest uchylenie aktem prawa miejscowego uchwał nieposiadających takiego charakteru. Tym samym uchylenie uchwał, które stanowią akt kierownictwa wewnętrznego powinno nastąpić w takim samym trybie, w jakim dana uchwała uchylająca weszła w życie, tj z dniem podjęcia lub z określoną przez Radę Miasta konkretną datą.

Organ nadzoru podkreśla, że charakter prawny aktu uchylającego musi być obowiązkowo taki sam jak aktu uchylanego. Przepisy uchylające mają charakter niesamodzielny, albowiem w przeciwieństwie do przepisów merytorycznych nie służą one bezpośrednio do wyrażania norm prawnych, lecz do wyeliminowania z obrotu prawnego przepisów merytorycznych. Wobec powyższego w rozpatrywanej sprawie, jedynym legalnym sposobem eliminacji uchwały, której nie przypisano waloru aktu prawa miejscowego, może być podjęcie nowej, odrębnej uchwały (tzw. zwykłej), której przedmiotem byłoby jedynie postanowienie o uchyleniu uchwały. Nie może być bowiem tak, by pierwotny akt nie był opublikowany w wojewódzkim dzienniku urzędowym, a już uchylenie tego aktu w tym dzienniku promulgacyjnym było publikowane. Rozwiązanie takie powodowałoby nieczytelność i chaos w zakresie obowiązywania uchwał ogłoszonych w tym publikatorze.

Zdaniem organu nadzoru przepis § 2 uchwały zawiera również dalsze naruszenie prawa. Uchylenie uchwały nowelizującej wcześniejszy akt jest bezprzedmiotowe i niezgodne z prawem. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w doktrynie i orzecznictwie (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt III SA/Wr 317/12), przepisy zmieniające mają charakter niesamodzielny - nie służą bezpośrednio do wyrażania norm prawnych, lecz do wprowadzania zmian w obowiązujących przepisach merytorycznych. Niesamodzielny charakter przepisów zmieniających oznacza również, że mają one charakter jednorazowy (por. G. Wierczyński,

Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz). Ich normatywny skutek wyczerpuje się w momencie ich wejścia w życie w postaci zmian, które one dokonują (zob. postanowienie TK z dnia 20 października 2008 r., K 21/07, OTK-A 2008 r. Nr 8, poz. 149). Nowelizowane przepisy otrzymują nowe brzmienie i od tej chwili samodzielnie regulują określone stosunki społeczne. Z tego powodu - jak już wskazano powyżej, ich uchylanie lub zmienianie po dniu ich wejścia w życie jest bezprzedmiotowe i niedopuszczalne (zob. T. Bąkowski, P. Bielski, K. Kaszubowski, M. Kokoszczyński, J. Stelina, J. Warylewski, G. Wierczyński, Zasady techniki prawodawczej. Komentarz do rozporządzenia). Należy również zwrócić uwagę na treść § 93 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), który to przepis na zasadzie § 141 ww. Zasad ma odpowiednie zastosowanie do uchwał. Zgodnie z § 93 ust. 1 i 3 Zasad ustawa zmieniająca (tu: uchwała) może zawierać jedynie przepisy uchylające, przepisy zastępujące lub przepisy uzupełniające przepisy ustawy zmienianej, a w razie potrzeby - także przepisy epizodyczne, przejściowe i dostosowujące, konieczne ze względu na dokonywaną nowelizację (ust. 1), a jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie, w ustawie zmieniającej można wyjątkowo zamieścić przepisy, które regulują sprawy wykraczające poza zakres unormowania ustawy zmienianej (ust. 3). W rozpatrywanej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca. W związku z powyższym nie znajdzie tu zastosowania § 93 ust. 4 Zasad, który - na zasadzie wyjątku przewiduje, że jeżeli w ustawie zmieniającej wyjątkowo zamieszczono przepisy inne niż określone w ust. 1, nie wystarczy poprzestać na uchyleniu ustawy znowelizowanej, ale uchyla się także te przepisy. To oznacza, że brak było podstaw (w oderwaniu od okoliczności, że niniejszą chwałą nie można uchylić uchwały Nr LXI/1435/06 Rady Miasta Katowice z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie nadania Statutu Powiatowemu Urzędowi Pracy w Katowicach) do przyjęcia regulacji odnoszącej się do uchylenia także: uchwały Nr LX/1229/10 Rady Miasta Katowice z dnia 21 czerwca 2010 r. w sprawie zmiany Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach oraz uchwały Nr XXI/473/12 Rady Miasta Katowice z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie zmiany Statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Katowicach.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Z powołanego przepisu Trybunał Konstytucyjny wyprowadza tzw. zasadę przyzwoitej legislacji. Składa się na nią szereg dyrektyw złączonych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym (K. Działocha, T. Zalasinski, Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Nie ulega wątpliwości, że również uchwałodawca lokalny pozostaje związany tą zasadą na etapie podejmowania uchwał.

Przechodząc dalej organ nadzoru wskazuje, że Rada w § 1 ust. 2 Statutu postanowiła, że: *PUP jest jednostką budżetową bezpośrednio podporządkowaną Prezydentowi Miasta Katowice, nieposiadającą osobowości prawnej*. Wskazane postanowienie nie może jednak stanowić materii statutowej, gdyż nie mieści się w zakresie upoważnienia wynikającego z treści art. 11 ust. 2 ustawy. Analizowany przepis Statutu stanowi także niedopuszczalne powtórzenie przepisu art. 35 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym, który stanowi, że: *Starosta jest kierownikiem starostwa powiatowego oraz zwierzchnikiem służbowym pracowników starostwa i kierowników jednostek organizacyjnych powiatu oraz zwierzchnikiem powiatowych służb, inspekcji i straży*. Zgodnie bowiem z przepisem art. 35 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym, który ma zastosowanie w przedmiotowej sprawie na mocy art. 92 pkt 2 tejże ustawy, prezydent miasta jest kierownikiem urzędu miasta oraz zwierzchnikiem służbowym pracowników urzędu miasta i kierowników jednostek organizacyjnych miasta oraz zwierzchnikiem miejskich służb, inspekcji i straży. Tym samym przepis § 1 ust. 2 Statutu uznać należy za wykraczający poza delegację ustawową i naruszający prawo w sposób istotny.

Przechodząc dalej należy wskazać, że Rada Miasta Katowice w § 2 ust. 3 Statutu uregulowała, że: *PUP realizuje zadania w zakresie przeciwdziałania bezrobociu, aktywizacji lokalnego rynku pracy, rehabilitacji zawodowej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych określone w obowiązujących przepisach prawa:*

- 1) *Ustawie o samorządzie powiatowym*
 - 2) *Ustawie o rynku pracy i służbach zatrudnienia*
 - 3) *Ustawie o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*
 - 4) *Ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych*
 - 5) *Ustawie o finansach publicznych*
- oraz innych ustawach, jeżeli obowiązek ich realizacji wynika z odrębnych przepisów.*

W ocenie organu nadzoru przedmiot działalności jednostki budżetowej powinien być określony w sposób konkretny i przejrzysty, a co za tym idzie, ustalenie zakresu jej działalności nie powinno przysparzać trudności. W niniejszym przypadku wskazano, że zadania te dotyczą przeciwdziałania bezrobociu, aktywizacji lokalnego rynku pracy, rehabilitacji zawodowej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w zakresie wymienionych następnie ustaw. Jednakże końcowe sformułowanie: *oraz innych ustawach, jeżeli obowiązek ich realizacji wynika z odrębnych przepisów*, powoduje, iż określony przedmiot działalności przestaje być jasny i konkretny. W ocenie organu nadzoru wskazany przepis uchwały jest wysoce nieprecyzyjny, co stanowi nieprawidłowe wypełnienie upoważnienia ustawowego i narusza zasadę poprawnego prawotwórstwa, a w konsekwencji istotnie narusza art. 11 ust. 2 ustawy w zw. z art. 2 Konstytucji RP. Należy zaznaczyć, że organ stanowiący Miasta Katowice na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy jest obowiązany w statucie jednostki budżetowej (tu: PUP w Katowicach) określić m.in. jej przedmiot działalności (zdania). Wskazanie zatem, że mogą być wykonywane zadania w *innych ustawach, jeżeli obowiązek ich realizacji wynika z odrębnych przepisów* – nie znajduje uzasadnienia prawnego i powoduje niejasność regulacji uchwały w tym zakresie.

W dalszej kolejności organ nadzoru wskazuje, że Rada w § 3 i 4 Statutu określiła, że:

- § 3. 1. Działalnością PUP kieruje jednoosobowo Dyrektor PUP.**
2. *Dyrektora PUP powołuje i odwołuje Prezydent Miasta Katowice.*
3. *Dyrektor PUP kieruje PUP przy pomocy Zastępcy PUP.*
4. *Zastępcę Dyrektora PUP powołuje i odwołuje Dyrektor PUP.* 5. *Zastępca Dyrektora PUP działa w granicach przyznanych mu kompetencji przez Dyrektora PUP.*

- § 4. 1. Do realizacji zadań określonych w niniejszym Statucie, ustawie oraz wynikające z innych przepisów prawa, w PUP mogą być tworzone działy, referaty i samodzielne stanowiska pracy.**
2. *Strukturę organizacyjną i szczegółowe zadania poszczególnych komórek organizacyjnych PUP określa „Regulamin Organizacyjny” ustalony przez Dyrektora PUP i zatwierdzony przez Prezydenta Miasta Katowice.*

Przedmiotowe przepisy Statutu należy uznać za modyfikację art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, który stosowany w powiązaniu z art. 92 pkt 2 ustawy o samorządzie powiatowym, stanowi, że organizację i zasady funkcjonowania jednostek organizacyjnych miasta określają regulaminy organizacyjne nadane przez prezydenta miasta, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Zatem statut jednostki budżetowej nie może regulować tej materii. Wobec czego przepisy § 3 i 4 Statutu istotnie naruszają prawo.

Zdaniem organu nadzoru za niezgodne z prawem należy uznać również § 5 Statutu, który określa, że:

1. *PUP prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.*
2. *Podstawą gospodarki finansowej PUP jest plan finansowy obejmujący dochody i wydatki.*
3. *PUP pokrywa swoje wydatki bezpośrednio z budżetu miasta Katowice, a pobrane dochody odprowadza na rachunek dochodów budżetu miasta Katowice.*
4. *PUP prowadzi rachunkowość oraz sprawozdawczość zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi jednostek budżetowych.*

5. Na zasadach określonych w obowiązujących przepisach prawa PUP do realizacji swojej misji, celów i zadań może podejmować działania w celu pozyskania środków finansowanych z innych źródeł, w tym z Unii Europejskiej.

6. Dyrektor PUP odpowiedzialny jest za całość gospodarki finansowej PUP.

Powyższe przepisy Statutu nie mieszczą się w zakresie delegacji z art. 11 ust. 2 ustawy i stanowią w większości powtórzenie regulacji ustawy o finansach publicznych. Do materii statutowej nie należą uregulowania dotyczące sposobu prowadzenia gospodarki finansowej i wydatkowania środków. Wobec czego przepis § 5 Statutu istotnie narusza prawo.

Zdaniem organu nadzoru w ramach przyznanej kompetencji do nadania jednostce budżetowej statutu, Rada nie posiada możliwości nakładania obowiązku podejmowania współpracy z PUP przez podmioty stojące poza strukturą organizacyjną danej jednostki samorządu terytorialnego. Takie regulacje, wykraczają poza delegację ustawową wynikającą z art. 11 ust. 2 ustawy. Ponadto kwestie związane ze współdziałaniem w zakresie aktywności zawodowej, wspierania zatrudnienia oraz rynku pracy w odniesieniu do zadań powiatu zostały już określone w art. 38 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, stąd też regulacja § 6 Statutu istotnie narusza prawo.

Przechodząc do analizy *Rozdziału 5. Postanowienia końcowe* Statutu należy wskazać, że Rada w § 7 ust. 1 postanowiła, że: *W sprawach nieuregulowanych Statutem zastosowanie mają właściwe przepisy prawa*. Niniejsza regulacja jest niezgodna z zasadą hierarchii aktów prawnych, która wynika z art. 87 Konstytucji. Należy wskazać, że przed przepisami niniejszego Statutu mają pierwszeństwo chociażby przepisy Konstytucji RP i ustaw. Wobec czego niezgodne z prawem jest stanowienie, iż to Statut ma pierwszeństwo w stosowaniu, a dopiero w sprawach nieuregulowanych zastosowanie znajdują inne przepisy prawa, w tym powszechnie obowiązujące, a także te, które hierarchicznie znajdują się wyżej niż akty prawa miejscowego. Rada Miasta nie jest uprawniona do przesądzania w drodze aktu prawa miejscowego o stosowaniu przepisów prawa znajdujących się w aktach wyższego rzędu, którymi są m. in. ustawy.

Ponadto w tym rozdziale Statutu Rada postanowiła również w § 7 ust. 2 Statutu, że: *Statut wchodzi w życie z dniem nadania*. Regulacja ta jest niejednoznaczna w kontekście całej uchwały, wprowadza w błąd i tym samym narusza zasady prawidłowej legislacji wynikające z art. 2 Konstytucji RP. Przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego i Rada słusznie postanowiła w § 4 uchwały, że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od publikacji we właściwym dzienniku urzędowym. Tymczasem regulacja § 7 ust. 2 Statutu sugeruje jakoby Statut, czyli uchwała w przedmiocie jego nadania, wchodziła w życie już w dniu podjęcia przez Radę. Wobec czego, zdaniem organu nadzoru, przepisy *Rozdziału 5. Statutu* istotnie naruszają prawo.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje sprzeczności z określonym przepisem prawnym. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18).

Wszystkie przywołane powyżej orzeczenia sądów są dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (CBOSA) pod adresem: www.orzeczenia.nsa.gov.pl.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVIII/310/25 Rady Miasta Katowice z dnia 24 lipca 2025 r. w sprawie nadania Statutu PUP w Katowicach – w części określonej na wstępie, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Śląskiego

Iwona Andruszkiewicz
Wydział Nadzoru Prawnego - Zastępca
Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego